

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Увл-75/05
Бања Лука, 26.4.2006. године**

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Златка Куленовића, као председника вијећа, те Јанка Нинића, Смиљане Мрше, Фикрета Кршлаковића и Петра Бајића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Снежане Црнојевић, у управном спору по тужби Ц.Р. из С. – са садашњим боравиштем у В., (у даљем тексту: тужиља), заступане по пуномоћнику Б. Ц., адвокату из С., против рјешења туженог министарства број 05-050-01-34/05 од 17.1.2005. године, у предмету враћања посједа стана, одлучујући по захтјеву тужиље за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда Источно Сарајево број У-47/05 од 5.7.2005. године, у сједници вијећа одржаној дана 26.4.2006. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против напријед означеног оспореног акта, којим је одбијена жалба тужиље против закључка Одсјека тужене стране у С. број 05-050-45-25/02 од 18.8.2004. године. А тим закључком одбачен је као неблаговремен захтјев тужиље за враћање посједа стана број 17 на другом улазу и другом спрату зграде бр. 17, у С.

Благовременим захтјевом (погрешно означеним именом "жалба") тужиља оспорава законитост те пресуде због погрешне примјене материјалног права, те истиче: да је она, измјештеној Општини С. у В., дана 20.4.1999. године поднијела пријаву за повратак у С. и да је та пријава "благовремено стигла Управним органима у С. па да се тај поднесак има тумачити тако да је она изразила своју вољу за повратак у предметни стан, а тиме и повратак посједа тога стана; да су повријеђене одредбе члана 1. Анекса 7 Дејтонског споразума, јер да избјеглице и расељена лица имају право да се врате у свој стан; да је она протјерана из С. без њене кривице, па да јој отуда припада право на повратак те стамбене јединице чак и кад би се сматрало да није благовремено поднијела захтјев "у форми у којој захтијевају Управни органи"; да је повријеђена и "Конвенција о људским правима чл. 1 Протокола 1 Женевске конвенције и чл. 8 Повеље о људским правима" јер да је у питању повреда права тужиље на имовину и право на дом; да је повријеђен и "Устав РС и Устав БиХ". Предлаже да се та пресуда преиначи тако да се тужба уважи или да се она укине и предмет врати на поновни поступак.

Тужена страна није дала одговор на тужбу, а списе предмета овом суду доставио је Одсјек тужене стране у З.

Размотривши захтјев и побијану пресуду по одредбама члана 48. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 12/94 – у даљем тексту: ЗУС), затим оспорени акт и цјелокупне списе предметног управног спора и управне ствари, овај суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из слиједећих разлога:

Из списка предмета произилази да је неспорна чињеница да је тужиља захтјев за враћање посједа спорног стана Одсјек тужене стране у С. поднијела дана 17.6.2002. године и да су тај стан користила друга лица као алтернативни смјештај од 1996. године, па надаље.

Према одредбама члана 16. Закона о престанку примјене Закона о кориштењу напуштене имовине ("Службени гласник Републике Српске", бр. 38/98, 12/99, 31/99, 38/99, 65/01, 13/02, 39/03 и 96/03), захтјев за враћање стана било је могуће поднијети од стране овлашћеног лица у времену од шеснаест мјесеци од дана ступања на снагу тог закона, тј. до 19. априла 2000. године.

Из тога слиједи да је нижестепени суд правилно нашао да су управни органи правилно примијенили те законске одредбе и слједствено томе, правилно одлучио, кад је побијаном пресудом одбио тужбу против оспореног акта.

Таквом одлуком, по налазу овог суда, нису повријеђена никаква уставна права тужиље.

Инсистирање тужиље на конверзији њене пријаве за добровољни повратак расељених лица и избјеглица – повратника на територију Републику Српске у захтјев за поврат предметног стана – није основан. Ово из разлога што се ту ради о пријави по Упутству о начину организације повратка расељених лица и избјеглица – повратника на територији Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/98), које је услиједило на основу одредаба члана 35. став 1. Закона о избјеглицама и расељеним лицима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 26/95) са сврхом евидентирања избјеглих и расељених лица и организације њиховог повратка, а не са сврхом враћања имовине нити посједа стана на којем је постојало станарско право.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог из члана 19. став 2. ЗУС-а, па се отуда захтјев тужиље одбија као неоснован на основу одредаба члана 49. тога закона.

Записничар
Снежана Црнојевић

Предсједник вијећа
Златко Куленовић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарне
Амила Подрашчић